

gaard, Ordføreren for Udvalget og ogsaa den højtærede Socialminister, men navnlig det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, sammenblander Arbejdsløshedsloven af 1921 og Loven af 1924, og det ærede Medlem Hr. Dahlgaard sagde, at der var ingen Forskel paa de to Arbejdsløshedslove, de blev vedtaget ens. Ja, i formel Henseende har det ærede Medlem Ret, for begge Love blev vedtaget enstemmigt i de to Ting, men det ærede Medlem er jo ikke uvidende om, at medens Arbejdsløshedslovens enstemmige Vedtagelse i 1921 foregik efter stor Strid og meget haarde Kampe, var Stillingen i 1924 den, som jeg allerede en Gang i Dag har paavist, at der var et godt og fordrageligt Samarbejde mellem Partierne for at naa til et enstemmigt Resultat. Derfor er der Forskel paa den Maade, hvorpaa Arbejdsløshedsloven blev vedtaget i 1921 og 1924, en Forskel til Gunst for Loven af 1924, og efter Ordningen af 1924, hvorved ogsaa § 32 blev ændret, maatte man forvente, at naar den ekstraordinære Situation med stor Arbejdsløshed kom, vilde de Forudsætninger blive opfyldt, som man gik ud fra i 1924, nemlig at § 32 vilde komme til Anvendelse.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard bemærkede endelig, om den Stilling, som bl. a. det konservative Folkeparti havde indtaget, skulde være Udtryk for den Landstingspolitik, som Partierne nu vilde føre. Saa vidt jeg ved, er der kun een Politiker, der i særlig Grad har givet Udtryk for, at vi skulde have en Landstingspolitik, og det er ikke nogen i fremtrædende Grad konservativ Politiker; det er en Meningsfælle af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, og selv om det ærede Medlem jo utvivlsomt læser „Berlingske Tidende“ bedre, end han læser „Politiken“, kunde det maaske ogsaa være gavnligt for ham en Gang imellem at studere, hvad den højtærede Landstingsmand Edvard Brandes mener om det kloge Landsting, der giver Lovene, som den højtærede Statsminister blot sætter sit Navn under. Hvis der er nogen, der har givet Landstinget en stor Stilling og talt om Landstinget, der regerer, er det fremfor nogen anden denne radikale Politiker.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein har jeg kun en Bemærkning at gøre. Det ærede Medlem Hr. Holstein havde vist ganske godt af at sammenligne Tiden nu med Tiden under Ministeriet Neergaard. Da vil det ærede Medlem se, at Forudsætningen for den Politik, han vilde føre, er bristet; han vil se, at naar han troede, der kunde

føres en for Erhvervene bedre Politik udenfor Samarbejdet mellem det konservative Folkeparti og Venstre, har denne Tankegang lidt Skibbrud, og at han har været for godtroende med Hensyn til, hvad han kunde vente sig erhvervspolitisk set af Socialdemokratiet.

Den højtærede Socialminister talte ogsaa, sidst han havde Ordet, om de haanende Ord, der blev anvendt af de Konservative. Jeg vil da være nødt til endnu en Gang at understrege, at der ikke fra mit Partis Side ved denne Lejlighed saa lidt som ved nogen tidligere er talt haanende Ord om de arbejdsløse og deres vanskelige Stilling. Det, der er talt haanende Ord om, det, der er kaldt sølle, er Ministerens Stilling; at Ministeren virkelig ikke har haft andet at komme til Rigsdagen med, og at han har villet give sit Arbejde ud for noget ganske andet, end det i Virkeligheden er. Og det skal ikke lykkes Ministeren, i hvert Fald ikke her i Salen — at det vil ske i Ministerens Presse, nærer jeg jo ingen Tvivl om —, at komme til at tale om noget andet. Der er aldeles ikke Tale om, at det konservative Parti hævder, at Overenskomsterne imellem Arbejdere og Arbejdsgivere skal brydes. Der er ikke sagt et eneste Ord herom. Det, der er sagt, er, at de Foranstaltninger, der skal udføres, skal udføres i Henhold til den gældende Lov.

Ministeren siger saa, at man vil bruge Situationen til Løntrykkeri. Maa jeg da ikke have Lov at spørge: Hvad har været Ministerens, og hvad har været Socialdemokratiets Tanke, da man i 1924 stemte for § 32 i Arbejdsløshedsloven i dens nuværende Affattelse? Det er jo ikke en Bestemmelse, vi andre har gennemført alene; det er en Bestemmelse, som Ministeren selv har stemt for, og naar Ministeren nu beskylder os for Løntrykkeri, fordi vi vil anvende denne Paragraf, saa spørger jeg: Hvad har Ministeren og hvad har det ærede socialdemokratiske Parti tænkt, da de stemte for denne Lov, som bestemmer, at for Nødhjælpsarbejder gælder, at Arbejderen skal have 15 pCt. mindre i Løn, naar han har fuld Arbejdstid? Hvis man med Rette kan stemple det som Løntrykkeri, hvad vi fra det konservative Partis Side har sagt her, ja, saa har Ministeren og hans Parti i 1924 selv været med til at give Loven dette Stempel. Endelig sagde Ministeren, at efter det Forslag, som han har fremsat, vilde der blive lettere Adgang til at gennemføre Arbejderne, end der vilde blive i Henhold til § 32 i Arbejdsløshedsloven af 1924, hvor der var saa umaadelig